

عنوان مقاله:

بحثی بر سن و خاستگاه بوکسیت کارستی سیاهرودبار استان گلستان با استفاده از زیرکانهای آواری

محل انتشار:

چهلمین گردهمایی ملی علوم زمین (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدمهدی شیرنگی - گروه زمین شناسی دانشگاه گلستان، گرگان

بهنام شفیعی بافتی - گروه زمین شناسی دانشگاه گلستان، گرگان. گروه زمین شناسی دانشگاه شهید باهنر، کرمان

مریم کیااشکوریان - گروه زمین شناسی دانشگاه گلستان، گرگان

ایستوان دانکل - مرکز علوم زمین، دانشگاه گوتینگن، گوتینگن، آلمان

خلاصه مقاله:

افق لاتریت بوکسیتی سیاهرودبار در جنوب شرقی علیآباد کتول در استان گلستان بین سازند کریناته تریاس میانی الیکا و تریاس بالایی ژوراسیک زیرین شمشک قرار گرفته است. افق مذکور در بخشهای پایینی لاتریت است و به سمت بخشهای بالایی به بوکسیت، اکسیدهای آهن و کائولینیت تبدیل میشود. کانیهای تشکیل دهنده افق لاتریت بوکسیتی سیاهرودبار در چهار گروه اکسی هیدروکسیدهای آلومینیوم (دیاسپور و بوهمیت)، اکسی هیدروکسیدهای آهن (هماتایت و گوتایت)، اکسیدهای تیتانیوم و سیلیکا تنها - (کلینوکلا، کائولینیت، شاموزیت و ایلیت) طبقه بندی میشوند که بافتهای گرانولار، جریانی، پیزوئید، اووئید، رگچه ای، برشی دروغین و تخریبی را نشان میدهند. شواهد بافتی ذکر شده، بیانگر دو خاستگاه برجا و نابرجا برای شکلگیری این افق است. نتایج سنسنجی - Pb برروی زیرکانهای آواری جداشده، دو خاستگاه برای سنگ مادر افق لاتریت بوکسیتی سیاه رودبار پیشنهاد مینماید که عمدتاً از سنگهای قبل از تریاس پایانی متعلق به سرزمینهای گندوانایی و تعدادی نیز از سنگهای به سن ژوراسیک بعد از اوراسیایی شدن البرزمنشاء گرفته اند. با این تفاسیر، به نظر میرسد تشکیل افق لاتریت بوکسیتی سیاهرودبار تا ژوراسیک ادامه داشته است.

کلمات کلیدی:

سیاهرودبار، بوکسیت، زیرکان آواری، سنسنجی، خاستگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1471843>

